

*az Északi-tenger teteje: olajfoltok, rozsdaszármazékok
hajók vergődő acélteste*

ez itt a lassú szétesés, a szájúreg megtöltve vízzel

összehajtom az újságot, és az alsó ajkamhoz tartom

NYSE-HANGSENG-LSE-NIKKEI-FSE

*vas a vasnak, erősebben, szinte, mint a templomi barangok
a legbosszabb háborúkbán
a legdicsőbb, ősi háborúkbán*

VAJNA ÁDÁM FORDÍTÁSA

MAREN KAMES

Aztán visszafordulok...

*(DANN GEHE ICH ZURÜCK...)**

Aztán visszafordulok. Aztán ahogy éppen visszafordulok
a térdig érő iszapban, keresztül a félig érett trágyán, ezen a szétfröccsenőn,
valahová messze igyekszem innen, a kerítésen túlra, látszólag
egy célirányosan egyenes vonalban, tágas síkon keresztül,
támolygok bár, de fájdalmat nem érzek, mögöttem a farkasok,
és hallom nevetésüket, és egyszer csak távolból
a csöndet. A csöndből pedig ezt hallom:

*Hallom az apró neszt melyet nyelved
a szájúregben ébredéskor hallat kezedet ahogyan
a párnán fejem mellett mozog hallom az
utcát alattunk ahogy egyre nyüzsgőbb hallom a vízcsofogást
szüleink háza előtt.*

*A vízcsofogást szüleink háza előtt melyet hallgatva
nyolcvanbat és száztizenkét centiméteresen álltunk
ketten melyet hallgatva látom magunkat ahogyan te
leguggolsz és egy kis bottal összetereled a kavicsokat
és mindkét kezed vízbe mártod és dűnnyögsz
én meg a víz felé nézek ahogy a patak a
köveken át halad és a kanyarulat után a völgybe visz.*

* Eredetileg cím nélküli részlet a *Halb Taube Halb Pfau* (2016, Secession Verlag) című kötetből.

*Hallom ahogy hátunkra csepegnek a párkányok
ahogyan mögöttünk a köd egyre ereszkedik a messzi völgyben
hallom a hollókat.*

*Hallom a vonatok irányváltását ahogy elhaladnak
a völgykatlanban fekvő sínpárokon hallom sírásodat te négyéves vagy
és ökölbe szorítod kezed a zsebedben hallom a
hegyoldalban álló ház falait bejáró hidegséget
valahol a távolban ahol előtte nagyapánk ül
egy padon és a botjával csíkokat rajzol a földbe ahogy
motyog a völgy felé fordulva vagy a hegyoldalt borító ködbe
ahol apánk áll és fát vág a fejszecsattogás
úgy visszhangzik a völgy felett mint ahogy nagyapánk botja
kopog a porban mikor fejét oldalra billenti
a völgy felé biccentve vagy bele a ködbe.*

*Hallom a kavicsokat a víz felett kacsázni egy víztározó mellett lenn
a völgyben ahol állunk és nevetünk és lapos
lágymagvakat keresek és apánk a kavicsokkal kacsázik és
kacsázol te is de kavicsaid nem jutnak messzire.*

*Hallom ahogy apánk tenyerébe fogja anyánk
arcát miközben anyánk lehajlja fejét és az ablakok felé fordul
amelyek előtt csöpög a harmat a párkányról és ami alatt ülök
ami alatt a nagyapánk ül a padon és tekintetét
a varjak felé fordítja és oldalra billenti fejét és
a folyó felé pillant aminek a partján ott guggolsz aminek a partján előre
hajolsz és nagyapánk azt mondja hogy vigyázz ott lenn a völgyben
ahol a gyorsvonatok váltják egymást.*

*Hallom apánk lefelé haladó lépteit a lépcsőn keresztül
a folyosón át az utcán a folyóhoz és a folyókanyar után
le a völgybe hallom anyánkat az előszobákon átrohanni
a felettünk lévő emeleten nagyapánk műfogsorát
távolból kattogni hallom az apró köveket
a zsebeidben összekoccanni négyéves vagy és most
kihúzd magad mellettem és nézel az
ablakból elnézel felettünk és a szemközti háztetőre
pillantasz ahol két varjút látsz akik az
antennákon tanyáznak és fejüket oldalra döntik és
biccentenek és a földről csipegetnek a ház előtt
a hegyoldalban ott ahol anyánk a forgácsot söpri össze
és elijeszti a madarakat s azok átrepülnek
a hegyoldal felett ahol nagyapánk áll botjára
támaszkodva és azt mondja hogy vigyázz lenn a völgyben ahol apánk*

a sín párok mellett áll és a kalauzokkal vált szót és nevet.

Hallom ahogy a víz a völgybe folyik a gyorsforgalmi út alatt a kezéd sebesen halad át a vízen ott jár a vízfolyás mentén a ház előtt apánk kacaját a völgy aljáról hallom ahogy széttépnek egy gyöngysort hallom a gyöngyöket az előszobákon keresztül kopogni a házon és az utcán át egészen a sín párokig odalenn.

Hallom ahogy anyánk nagyapánkat eteti aki most négyéves és kezét ökölbe szorítja a zsebében hallom ahogy apánk elhagyja a házat az utcát a várost.

Hallom ahogy egy vízesés egy régvolt helyen a völgybe zuhan álomba zuhan hátam mögé az én hátam mögött a párkányok melyekről csöpög a víz olyan ütemben ahogy nagyapám botja a földön kopog a ház előtt a hegyoldalban ami előtt nagyapám ül és halkán motyog a völgy felé vagy a hegyoldalnál ereszkedő kőnek hallom ahogy anyánk a sínek mentén végigfut gyöngyöket keresve.

Hallottam ahogy a varjak felcsipegetik a gyöngyöket a varjak elpöckölik a forgácsot a kavicsokat elhajítják távol a párkányoktól a hátunk mögött egy völgyben messze mögöttünk.

Hallottam a zúgást az utcán alattunk egy vízfolyásnál valahol messze innen.

Hallottam ahogy a harmat csöppen.

TRIPPÓ SÁNDOR FORDÍTÁSA